

Grieķijas Republika apgalvo, ka Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesa ir kļūdaini interpretējusi sākotnējā memoranda 15. pantu, nolemjot, ka pirms papildu memoranda parakstīšanas, 1997. gada 24. februārī starp partneriem tika netieši noslēgts līgums par projekta īstenošanu un tādā veidā tika atcelts vai grozīts minētā 15. panta 1. punkts.

Prasība, kas celta 2007. gada 20. aprīlī — Eiropas Kopienu Komisija/Īrija

(Lieta C-211/07)

(2007/C 155/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bayerisches Landessozialgericht (Vācija) 2007. gada 20. aprīļa rīkojumu — Petra von Chamier-Glisczinski/Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Lieta C-208/07)

(2007/C 155/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — N. Yerrell)

Atbildētāja: Īrija

Iesniedzējtiesa

Bayerisches Landessozialgericht (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Petra von Chamier-Glisczinski

Atbildētājs: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EEK) Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ 19. panta 1. punkta a) apakšpunkts, nepieciešamības gadījumā skatot to kopā ar tā 2. punktu, ņemot vērā EKL 18. pantu un 39., 49. pantu, ko skata kopā ar Regulas (EEK) Nr. 1612/68 ⁽²⁾ 10. pantu, ir interpretējams tādejādi, ka darba ņēmējiem vai pašnodarbinātām personām, vai viņu ģimenes locekļiem nav paredzēti naudas pabalsti vai atlīdzība, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina dzīvesvietas iestāde, ja saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami šai iestādei, personai, ko ir apdrošinājusi šī iestāde, paredzēti nevis pabalsti natūrā, bet gan naudas pabalsti?
- 2) Vai gadījumā, ja šādu tiesību nav, saskaņā ar EKL 18. pantu, vai EKL 39. un 49. pantu ir tiesības pieprasīt no kompetentās iestādes segt izdevumus, iepriekš saņemot atļauju, par stacionāru uzturēšanos aprūpes iestādē citā dalībvalstī attiecīgajā dalībvalstī maksājāmā pabalsta apmērā?

⁽¹⁾ OV L 149, 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 257, 2. lpp.

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka saglabājot spēkā 2004. gada 31. maija Transportlīdzekļu apdrošināšanas nolīguma 5.2. un 5.3. sadaļu un it īpaši, i) nepiešķirot kompensāciju transportlīdzekļu izmantošanai, ja visi iesaistītie transportlīdzekļi nav apdrošināti, un ii) ierobežojot tiesības uz kompensāciju personām neapdrošinātā transportlīdzeklī, kurš nav radījis zaudējumus vai nodarījis kaitējumu, Īrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1983. gada 30. decembra Direktīva 84/5/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu un it īpaši tās 1. panta 4. punkta trešā daļa, un

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2004. gada 31. maija nolīguma starp Satiksmes ministriju un Īrijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroju (turpmāk tekstā — "Nolīgums") 5.3. sadaļā ir paredzēts izņēmums, kad kompensāciju nepiešķir visiem neapdrošināto transportlīdzekļu vadītājiem, neskatoties uz to, vai tie ir izraisījuši nelaimes gadījumu, un tādējādi tas pārsniedz izņēmuma piemērošanas jomu, ko nosaka Direktīvas 1. panta 4. punkta trešā daļa.

Attiecībā uz pasažieru situāciju, kas ceļo neapdrošinātos transportlīdzekļos, Nolīguma 5.2. sadaļa paredz vispārēju izņēmumu no kompensācijas visos gadījumos, kad cietusī persona "zināja vai tai vajadzēja zināt, ka nepastāv spēkā esoša apdrošināšanas polise". Tādējādi attieksme pret visiem pasažieriem neapdrošinātos transportlīdzekļos ir vienāda, neatkarīgi no tā, vai viņi ceļoja transporta līdzeklī, kurš rada zaudējumu vai kaitējumu. Tas skaidri ir pretrunā ar Direktīvas 1. panta 4. punkta trešajā daļā noteikto,

kurā ir skaidri nošķirtas šīs divas situācijas un kurš attiecina izņēmumu no kompensācijas tikai uz ar tām personām (ieskaitot vadītāju), kas bija zaudējumu vai kaitējumu izraisījušajā transportlīdzeklī.

Apelācija, ko 2007. gada 23. aprīlī ierosināja Indorata-Serviços e Gestão, Lda par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2007. gada 15. februāra spriedumu lietā T-204/04 Indorata-Serviços e Gestão, Lda/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-212/07 P)

(2007/C 155/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (pārstāvis — T. Wallentin, Rechtsanwalt)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pilnībā Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2007. gada 15. februāra spriedumu lietā T-204/04 (!);
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tās pārstāvību tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzībā par minēto Pirmās instances tiesas spriedumu izvirza četrus apelācijas sūdzības pamatus.

Pirmajā apelācijas pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Vārds "HAIRTRANSFER", pretēji Pirmās instances tiesas nolemtajam, ir reģistrējams, jo tā iztēles rakstura dēļ tam piemīt atšķirtspēja, tāpēc tas ļauj atšķirt apelācijas sūdzības iesniedzējas apzīmētās preces un pakalpojumus no citu uzņēmēju precēm un pakalpojumiem.

Ar otro apelācijas pamatu apelācija sūdzības iesniedzēja norāda uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu. Konstatējot, ka preču zīme "HAIRTRANSFER" ir pietiekoši tieši un konkrēti saistīta ar attiecīgajām 8. klases precēm un

ka preču zīme "HAIRTRANSFER" konkrētajai sabiedrības daļai norāda uz preču, kuras ietilpst 22. klasē, pazīmēm un tādēļ kopumā arī pietiekoši tieši un konkrēti norāda uz saistību ar attiecīgajām precēm, kuras ietilpst 22. klasē, Pirmās instances tiesa attiecīgo tiesību normu ir kļūdaini interpretējusi un piemērojusi. Turklāt pati preču zīme "HAIRTRANSFER" nevar būt aprakstoša attiecībā uz noraidītajām precēm, jo vienai precei nevar piemist "īpaši aprakstoša" funkcija attiecībā uz pakalpojumu(!).

Ar trešo apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu. Preču zīmes, kuras pilnīgi noteikti ir līdzīgas attiecīgajam vārdu salikumam, bija Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja lēmumu par Kopienas preču zīmes reģistrāciju priekšmets. Apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesvedībā Pirmās instances tiesā norādīja, ka attiecīgajai zīmei piemīt atšķirtspēja arī ņemot vērā Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja, Austrijas Patentu biroja un daudzu dalībvalstu patentu biroju pastāvīgo praksi.

Visbeidzot, ar ceturto apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz EK tiesību vispārējo pamatprincipu pārkāpumu. Apstrīdētais Pirmās instances tiesas spriedums pārkāpj objektivitātes principu un konsekvences, pieņemot lēmumus, principu, vienas un tās pašas Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma ietvaros pieļaujot faktiski nepamatotu diferencēšanu. Ir vispār zināms fakts, ka Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja noraidītais pakalpojums "matu transplantācija" attiecas uz matu pieaudzēšanas pakalpojumu, kas ietilpst 44. klasē. Tādēļ atļauja reģistrēt preču zīmi "HAIRTRANSFER" attiecībā uz matu pieaudzēšanas pakalpojumu un noraidīšana attiecībā uz pakalpojumu "matu transplantācija" faktiski nav pamatota.

(!) OV C 82, 32. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesgerichtshof (Vācija) 2007. gada 24. aprīļa rīkojumu — Verlag Schawe GmbH/Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Lieta C-215/07)

(2007/C 155/23)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof [Federālā Augstākā tiesa, Vācija]